

عنوان مقاله:

ائتلاف سازی در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران: از دفاع مقدس تا محور مقاومت.

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات دفاع مقدس، دوره 8، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

کیانوش کیاکجوری - دکتری علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

الماس اسلامی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ائتلاف سازی در سیاست خارجی محوری ترین بخش دیپلماسی کشورها است. منافع مشترک، تهدید مشترک و ارزش های مشترک زمینه ساز ائتلاف ها هستند. جمهوری اسلامی با آگاهی از تهدیدها، به ائتلاف سازی در سیاست خارجی در دوران دفاع مقدس و محور مقاومت روی آورده است. هدف اصلی درک مولفه های ائتلاف ساز برپایه شاخص های هویتی و ایدئولوژیکی برای مقابله با اقتدار قدرتهای بزرگ است. اهمیت موضوع مورد بررسی به درک جدید از توان جمهوری اسلامی برای ائتلاف سازی در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در استفاده از روش توصیفی - تحلیلی به دنبال پاسخ به این پرسش است که ائتلاف سازی در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در دوران دفاع مقدس و شکل گیری محور مقاومت چگونه بوده است؟ فرضیه مقاله این است که جمهوری اسلامی ایران با درک منبع تهدیدها به ائتلاف سازی در سیاست خارجی مبادرت نموده است. یافته های تحقیق نشان می دهد که جمهوری اسلامی در دوران دفاع مقدس از طریق ائتلاف با جنبش های آزادیبخش و کشورهای جهان سوم و باشکل گیری محور مقاومت از طریق ائتلاف سازی با کشورهای عراق، سوریه و بازیگران غیر دولتی توانسته است به گسترش قدرت منطقه ای خود مبادرت ورزد.

کلمات کلیدی:

جمهوری اسلامی ایران، ائتلاف سازی، سیاست خارجی دفاع مقدس، محور مقاومت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787433>

